ANEX:

REFLEXIONS SOBRE POLÍTICA MUNICIPAL

1) LLOC PER ALS OBJECTIUS GLOBALS.

Els ajuntaments, com a institució de l'estat caracteritzada per la proximitat al ciutadà (en accions i dimensions), generen una sèrie d'actuacions que per als veïns resulten molt sovint abastables, intel. ligibles, en una mesura molt més gran que la que podem trobar a d'altres nivells de l'administració. Aquest fet suposa un augment relatiu de l'interès, de les perspectives de canvi , de les possibilitats d'intervenció popular i, alhora, una exigència més forta de realitzacions.

És en aquest sentit que molt sovint remarquem que en una política municipal és imprescindible basar els objectius i l'estratègia en <u>realitzacions concretes</u> i propostes de dimensions molt diferents a aquelles que ofereix una"política global". Aquestes realitzacions concretes ens poden semblar menys ideològiques i, fins i tot, en aparença, "neutres";(1) i d'aquí que puguin semblar-nos possibles afirmacions que freguen un cert "apolitisme" o, almenys, un temor a l'excessiva"polititització" de l'acció municipal. Aquest darrer problema, però, comporta una concepció de la política massa restrictiva i institucionalista.

Aquí, en canvi, sorgeix una important matisació: la necessitat de dotar els objectius,l'estratègia i l'acció municipal d'<u>una perspectiva global</u> que ens permeti consolidar unes propostes vàlides.D'alguna manera cal tenir clar que només uns objectius i una estratègia general (encara que apareixin simplement implícites a les formulacions i en l'acció) poden oferir-nos unes bases de treball municipal. (i viceversa).

Amb aquest avenç teòric i pràctic seria possible detectar contradiccions entre els dos nivells polítics ("general i local") i evitar-les o assumir-les com a inevitables.

De fet, estic proposant una presa de consciència sobre el <u>lloc</u> que els objectius i estratègia globals han de tenir: cal que s'afini al màxim, tant en les formulacions d'objectius com en les accions, en tota la nostra actuació, el lligam que uneix les dues "realitats"; més que introduir propostes i accions de temàtica general (cosa que és indiscutiblement important, i que ja es fa) cal reforçar un contingut teòric i pràctic que estableixi els lligams reals entre els dos"nivells"per tal de portar a terme <u>el</u> nostre objectiu al marge dels "nivells".

Un exemple, segurament, serà més vàlid :

És un fet que, *ara per ara* , suposa un notable grau d'unanimitat entre les forces polítiques que actuen a Premià, que el desviament de la Nacional II i de les vies del tren afavoreix el poble en molts sentits. Però aquesta operació urbanística cal valorar-la dins el nostre projecte global de societat, més concretament: dins el nostre projecte d'ordenament econòmic i urbanístic del territori. I també: dins la nostra estratègia territorial global.

¿ Com establirem, doncs, el lligam entre la necessitat inqüestionable de desviar la N-II i les vies amb un projecte de reequilibri comarcal i de desconcentració, si aquest desviament implica en certa manera una continuïtat o una potenciació dels desequilibris comarcals i pot generar altres problemàtiques ecològiques i d'especulació ?

¿Com establir les diferències entre uns projectes de comarca i territori tan oposats quan el fet concret, la realització concreta, és aparentment equivalent ?

¿Com arribar a les nostres"bases socials", crear o oferir alternatives intel.ligibles i,al mateix temps, fer evidents els lligams reals entre una política municipal, comarcal i nacional?

Tot això no té una sola resposta vàlida, cada situació, cada exemple, farà necessària una solució, però ens demostra que només amb una formulació i una acció que tingui en compte els nivells indicats podrem aconseguir superar, almenys amb el mètode, tots aquests interrogants.

En definitiva: qualsevol acció cal emmarcar-la, situar-la, per definir-ne la seva validesa en sí mateixa i en el context social i polític.(2)

2) ELS OBJECTIUS CONCRETS COM A BASE DE CONSCIENCIACIÓ

El lloc que han d'ocupar els objectius concrets i els globals en tota la política municipal ja ha quedat definit aquí dalt. Però és necessari assenyalar, encara, una característica important que complementa aquesta definició:

Per connectar amb les "bases socials" i, en termes més específics, l'"electorat" que interessa les nostres forces, hem assenyalat la importància que tenen les realitzacions concretes. Aquestes s'han de construir tant des de la institució municipal com"des de fora" (i sobretot"des de fora"). Amb això vull dir que totes les experiències municipals avançades, totes les aportacions, han de generar, com a models que són (bases empíriques) una presa de consciència política i un canvi ideològic.

Es tracta de basar la política municipal no únicament en una acció frontal (quan s'està en l'oposició) sinó de construcció, i és en aquesta construcció que hi tenen lloc els objectius concrets.

No hem d'oblidar que els ajuntaments han de ser una font de creació de realitats alternatives i que aquestes en sí mateixes ja són una realitat frontal contra l'estat.

3) POLITICA MUNICIPAL: POLITICA DEL TERRITORI

Caldria definir ara, ja que hem parlat de diversos nivells polítics, quin és el marc de la política municipal.

L'ordenament del territori, la seva administració i planificació, sembla ser un tema central en els debats polítics previs a aquestes eleccions municipals . Però, de fet, aquest debat s'està limitant a un aspecte del tema : l'administratiu, el tema més "polític". I aquesta limitació té una raó que es basa en el fet que les forces polítiques que intervenen en el debat no qüestionen el model de societat,o no creuen possible qüestionar-lo en aquests moments; el model econòmic és bandejat.

És important, en canvi, tenir ben present que l'ordenament del territori és un reflex de com l'estat va reorganitzant la seva administració sobre la població a mesura que les condicions econòmiques ho exigeixen. És una política que va a remolc de les evolucions econòmiques i s'hi adapta. En el nostre cas, el motor real de tot l'ordenament econòmic és la concentració -en aparença,caòtica- dels mitjans de producció i de la població en una zona en expansió (Àrea Metropolitana).

Aquesta tendència que desequilibra de forma alarmant, des de fa més de vint anys, el territori del Principat,no és contestada sinó reforçada per l'estat i pels diversos projectes d'ordenació territorial (en l'aspecte institucional,administratiu)i,encara més, pels projectes urbanístics i econòmics (lligats a la idea de Gran Barcelona i encoberts per projectes com la Barcelona Olímpica).

De tot això es pot deduir que la política municipal ha de ser essencialment política del territori , ja que el municipi i la comarca són unitats bàsiques que han de configurar l'espai concret on avançar cap al socialisme.

Aquesta política del territori passa sobretot, en el nostre cas, per l'objectiu d'iniciar una tendència al reequilibri comarcal.

Aquest reequilibri ja és en sí mateix una estratègia i ha de fona-

..ntar-se en la construcció i potenciació de l'activitat comarcal i local autònoma, augmentant la resposta a la dependència respecte al centre del poder polític i econòmic regional (Barcelona).

Jordi Pagés (Assemblea de Premià del M.E.N)
Premià de Mar, 1987

1) És possible trobar en l'actuació municipal realitzacions concretes més o menys "neutres", però, de fet, els gran trets d'una política municipal no són en absolut neutres ideològicament
2) Aquests fets confirmen el paper que els "tècnics" i els "polítics" solen portar a terme quan cauen un cop darrera l'altre en el possibilisme i el reformisme, en la renúncia als grans objectius a llargtermini, a la renúncia, en definitiva, a la transformació de la societat: Perduts els objectius finals, tot són objectius concrets, immediats -neutres políticament, és a dir:capitalistes - i aquests fets concrets, quotidians han d'estar en mans dels tècnics, dels especialistes i buròcrates, creant, per exemple, ajuntaments-empresa, eficaços en el seu servei al capital.